

Μύθοι και αλήθειες για τη Σκλήρυνση Κατά Πλάκας

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

 LARGE_t_1101_54511945_type12

Η νόσος δεν είναι θανατηφόρος, ούτε μεταδοτική ούτε κληρονομική και οι πάσχοντες έχουν το ίδιο προσδόκιμο ζωής με αυτό του γενικού πληθυσμού

Είναι η σκλήρυνση κατά πλάκας η τρομερή ασθένεια που όλοι περιγράφουν; Τι είναι αλήθεια σε σχέση με τη νόσο και τι ψέμα; Απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα έδωσαν, με αφορμή τη χθεσινή Παγκόσμια Ημέρα Σκλήρυνσης Κατά Πλάκας, ο διευθυντής της Νευρολογικής Κλινικής του 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου Νίκος Φάκας, η πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ατόμων με Σκλήρυνση Κατά Πλάκας Βασιλική Μαράκα και η ψυχολόγος Μοίρα Τζίτζικα.

Η σκλήρυνση κατά πλάκας δεν είναι θανατηφόρος, δεν είναι μεταδοτική, δεν είναι κληρονομική. Οι πάσχοντες έχουν συνήθως το ίδιο προσδόκιμο ζωής με αυτό του γενικού πληθυσμού. Η πορεία για όλους τους ασθενείς είναι ελπιδοφόρα, καθώς υπάρχουν πολλά φάρμακα που σταματούν την εξέλιξη της νόσου. Με το χειρότερο ενδεχόμενο, να γίνει απαραίτητη η χρήση αναπηρικού αμαξιδίου, έρχονται αντιμέτωπα πολύ λίγα άτομα. Οι γυναίκες με τη συνεργασία του νευρολόγου και του γυναικολόγου τους και υπό την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, μπορούν να φέρουν στον κόσμο παιδιά και να διατηρήσουν το δικαίωμά τους στη μητρότητα.

Οι ειδικοί εκτιμούν ότι 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι πάσχουν παγκοσμίως από σκλήρυνση κατά πλάκας. Από αυτούς, οι 500.000 ζουν σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και περίπου 10.000 έως 12.000 στην Ελλάδα. Η συντριπτική πλειονότητα των ατόμων που προσβάλλονται από τη νόσο είναι, δυστυχώς, νέοι 20 έως 40 ετών, ενώ η συχνότητα εμφάνισής της στις γυναίκες είναι σχεδόν τριπλάσια σε σχέση με τους άνδρες.

Σύμφωνα με τον κ. Φάκα, η σκλήρυνση κατά πλάκας ή πολλαπλή σκλήρυνση αποτελεί τη συχνότερη αυτοάνοση φλεγμονώδη πάθηση του κεντρικού νευρικού συστήματος. Δύο είναι οι υποκείμενοι παθογενετικοί μηχανισμοί της νόσου: Ένας φλεγμονώδης και ένας νευροεκφυλιστικός. Οι δύο αυτοί μηχανισμοί ξεκινούν από πολύ νωρίς και μάλιστα από τα πρώιμα στάδια εμφάνισης της νόσου. Με βάση αυτά τα δεδομένα, η ολοκληρωμένη και σε βάθος χρόνου αποτελεσματική

θεραπευτική προσέγγιση πρέπει να στοχεύει πλέον και στους δύο.

Η πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ατόμων με Σκλήρυνση Κατά Πλάκας Βασιλική Μ

Image not found or type unknown

Η πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ατόμων με Σκλήρυνση Κατά Πλάκας Βασιλική Μαράκα (αριστερά), ο διευθυντής της Νευρολογικής Κλινικής του 401 ΣΝ Νίκος Φάκας και η ψυχολόγος Μοίρα Τζίτζικα σε εκδήλωση με αφορμή τη χθεσινή Παγκόσμια Ημέρα Σκλήρυνσης Κατά Πλάκας.

Σύμφωνα με τα τελευταία επιστημονικά δεδομένα -είπε- ο έλεγχος της νόσου έχει τώρα τέσσερις μηχανισμούς: Την απουσία υποτροπών, την απουσία ενεργών ή νέων εστιών στη μαγνητική τομογραφία, τη μη εξέλιξη της αναπηρίας και τη μείωση του ρυθμού απώλειας του εγκεφαλικού όγκου.

Η πολλαπλή σκλήρυνση μπορεί να εμφανιστεί με οποιοδήποτε νευρολογικό σύμπτωμα. Τα συμπτώματα αυτά αφορούν τα σημεία όπου υπάρχουν βλάβες στο νευρικό σύστημα και μπορεί να περιλαμβάνουν: Απώλεια αίσθησης ή αλλαγές στην αίσθηση, μούδιασμα, μυϊκή αδυναμία, έντονα αντανάκλαστικά, μυϊκούς σπασμούς, δυσκολία στην κίνηση, δυσκολία με τον συντονισμό και την ισορροπία, προβλήματα με την ομιλία ή την κατάποση, προβλήματα όρασης, αίσθημα κόπωσης ή οξύ χρόνιο πόνο και προβλήματα του εντέρου ή της ουροδόχου κύστης. Παρατηρούνται, επίσης, δυσκολίες στη σκέψη και συναισθηματικά προβλήματα όπως κατάθλιψη, ευμετάβλητη διάθεση. Μερικά συμπτώματα της νόσου δεν είναι

βαριά και μπορεί να μη χειροτερεύσουν ποτέ. Σε μερικές περιπτώσεις όμως, μπορεί να επηρεάσουν σε μεγάλο βαθμό την καθημερινή, την επαγγελματική, τη σεξουαλική μας ζωή ή τους εκπαιδευτικούς μας στόχους. Η σκλήρυνση κατά πλάκας είναι ένα αυτοάνοση, φλεγμονώδης και νευροεκφυλιστική νόσος του κεντρικού νευρικού συστήματος, η οποία πλήττει τη μυελίνη των νευρών τόσο στον εγκέφαλο όσο και στον νωτιαίο μυελό.

Ως αυτοάνοσες ασθένειες ορίζονται εκείνες οι ασθένειες που προκαλούνται από υπερβολική και λανθασμένη απόκριση του αμυντικού (ανοσοποιητικού) συστήματος του οργανισμού. Το ανοσοποιητικό σύστημα είναι φτιαγμένο να μας προστατεύει από οποιοδήποτε ξένο σώμα εισβάλλει στον οργανισμό μας, αλλά να μη δραστηριοποιείται εναντίον μας. Στην περίπτωση που παρουσιαστεί μια βλάβη ή δυσλειτουργία και το ανοσοποιητικό σύστημα εκλάβει ένα μόριο του σώματος σαν ξένο, τότε θα επιχειρήσει να το εξουδετερώσει ή να το καταστρέψει, προκαλώντας μικρή ή μεγάλη βλάβη.

Πηγή: ethnos.gr